

Roberta Bluma (po Oest. Volksfr.). Pet kruhov iz bukve l. 1648. Pozdravljenje družbi svetiga križa (str. 113—117 cf. l. 11). Imenitni misijonar. Kteri stan je nar boljši? Zakonsko postavodanje (str. 146—163).

Danica l. 1850: Od Savine šolska novica — o slovensko-nemških bukvah, o šolskem nadzorništvu. Tri slabe znamenja pri Slovencih o novim letu: de je nemški Ljubljanski cerkveni časopis nehal; de družba svetiga križa, že tolikrat perporočena, tako slabo napreduje; de se nam je stari abecedni prepir zopet v slovenske časopise vrnil (cf. št. 9). Bandero keršanske svobode: belo-modro-rudeče v redu bratov sv. Trojice ali Trinitarjev. Zaničevavec spovedi. Veliko je poklicanih, pa malo izvoljenih. Otroci, duhovski učeniki svojih starišev. Danes bo spet huda ura. Sternitev cerkvenih obredov in cerkveniga življenja s povernim učenjem v šoli. Kteri ljudje punte in prekucije delajo. Pervo cvetje na drevesu družbe sv. križa. V dopisu od Savine: Perve duhovske vaje (P. D. Sartori), prvi ljudski misijon, o družbi sv. križa v Šent-Andreju, o bratovšini kerš. nauka mej učenci v Celju, vtemelitev destinske duhovšnice; o učiteljskem zboru v Brašlovčah. Imeniten po širokim svetu sloveč gospod. poterka na vrata večnosti. Kristjani brez Kristusa. Hus in Kristus pred policijo Jozefinizma. Pomoček obiskanje šole poboljšati (bravnice). Nekaj od izreje moške mladosti. Pastirska beseda zastran misijonov. Izgled dobriega pastirja — Sibour, nadškof Pariški. Nekatere potrebne reči: marljivo delovanje na slovstvenem polji, v družbah, duhovnih vajah in misijonih. Duhovski zbor v Brašlovčah, o gimnazijskih profesorjih in dijakih v Celju, o potrebi jedine nove cerkvene pesmarice.

Danica l. 1851: Od nekterih napák in potreb sedajnega časa. Lepo zaderžanje vojšako v predlanskim puntu. Od stoletja do stoletja (o papežih 50. leto viharo). Zvunanja služba božja in pobožne šege.

Raba podob pri učenji. Spomin iz popotovanja po spodnjim Štajarskim. Od Savine. Lepa permera — glasovi narodov primerni raznim glasovam pri petju sv. maše — o Slovanih in o družbi sv. Cirila in Metoda. Duhovne vaje v Bréžicah. Pervo sv. obhajilo v Brašlovčah. — Drobince: Od božjiga poklica v zakonski stan (Pridga v Poljčanah l. 1848). Od vredniga pripravljanja na zakonski stan. Od dolžnost zakonskiga stanu. Jožef Tavšl, slavni duhoven Lavantinske škofije (str. 132—144). Kamën na sercu (Po Veithu deloma v vezani besedi str. 165—178).

Danica l. 1852: V zadevi bratovšine ss. Cirila in Metodia. Sanje o novim letu. O misijonarjih v Afriki. Ktere bukve brati je nar boljši? (Terpljenje Kristusovo). V dan sv. Marka (Pes.). Cerkevna slovesnost v Brašlovčah. Adventne misli I—V (str. 189—211). — Drobince: Od telesne reje otrok (str. 20—27). Od duhovske (27—35). Matevž Nakar, Sírski nadškof in velik služavnik božji (str. 107—115). Jelen v gojzdu (Balada po Veithu str. 185—189).

Danica l. 1853: Terpljenje Kristusovo: I. Pravo veselje. II. Solze pokore. III. Vezi ljubezni. IV. Prava lepota. V. Ternje in rože. VI. Kraljeva pot. VII. Na svetu, pa ne s svetam. VIII. Pod križem in na križu (str. 17—51). Avstrie žalost in veselje. Prošnja in zahvala (vsled požara v Brašlovčah). O misioni družbi pri sv. Jožefu nad Celjem. Spomin na duhovne vaje Lavantinske škofije. O misionu v v Starim tergu poleg Slovenjiga Gradca. — Djanje Svetnikov Božjih, na svetlo dal A. Slomšek l. 1853. II. 1854.. Ako to Djanje svetnikov pazno čitaš, ne spotikaj se, če zapaziš, da niso vsi popisi svetnikov iz edniga peresa pritekli. Popisali so jih gospodje časti in hvale vredni: .. Franc Kosar (Predg. str. VII. cf. Jezíčnik XXIV str. 17). — Ponovilo potrebnih nauk za nedelske šole na kmetih. U Beču 1854. Na svetlo dal A. Slomšek. Obseg: I. Dogodivščina svete vere. Spisal Franc Kosar. Doba

I.: Od Adama do Mozesa. II. Do Kristu-sovega rojstva. III. Do Konstantina velikega. IV. Do Karola velikega. V. Do cerkvene ločitve v zahodu. VI. Do današnjih dni (str. 1—206). Tiskana poznej tudi posebej: Zgodovina sv. vere. I.—VI. 8. str. 183. — Marije Rožen Cvet — poslovenil z duhovnim svojim pomočnikom — Fr. Kosarjem — Mihael Stojan, Braslovski dehant. V Celovcu 1855. 12. 414 (Jezičnik XXIV str. 39. cf. Danic. 1855 str. 87). — Danica l. 1857: O duhovnih vajah in ljudskim misijonu iz Šent-Andreja na Koroškim.

Drobtince l. 1858: Marija Celj (Pri-godba str. 151—168). Prijazno pismo ministrantom, kako gre pri daritvi sv. maše se jim pobožno obnašati in spodbudljivo pozvanjati (str. 301—307). — Drobtinice l. 1859—60: Misjonska pridiga od pre-svetega rešnjega Telesa s prošnjo za odpušenje (Govorjena v Vuženici l. 1858 str. 57—74). — Drobtinice l. 1861: Keršanska Beseda za Mariino družbo v pomoč kristjanom v jutrovskega krajih (str. 12—26). Keršanska Beseda za bratovščino živega Roženkranca v prvo nedeljo ok-tobra (str. 87—99). — Zg. Danica 1862:

Katoliško duhovstvo in narodnost. Beseda, ki jo je govoril Fr. Kosar, špiritval, v Marburški čitavnici pri shodu 8. grudna 1861. — . . Moj poklic, kakor duhovnega voditelja bogoslovcev tirja od mene, mladim duhovnom take načela ali vodila v serce vcepiti, po katerih bi se za-mogli ves čas svojega življenja varno v vseh zadevah svojega poklica ravnati, ne da bi kje zoper njegov namen zagrešili, velikoveč v vsih zadevah se mu bližali.

In ker je zmed naj tehtniših zadév, ki jih je sedanji čas med Slovenci na den spravil, gotovo narodnost ali oživljanje na-roda našega v narodnem zmislu ali pomenu, mora tudi za mene zmed nar-imenitniših skerbi biti, ktere pravila naj bi se dale mladim duhovnikom zastran njih vedenja do narodnosti kakor zvezde voditelice na daljni in nevarni poti njih dušnega pastirovanja . . I. Narpoprej se vprašamo: Ali se sme morebiti katoliško duhovstvo proti oživljanju in napredovanju narodne zavednosti zgolj terpivno (pasivno) deržati? Odgovorimo: Nikakor ne . . II. Dolžen je katoliški duhoven se djansko vdeležiti narodnega razcvetanja. Pa ne kar nikavni vzroki ženejo katoliškega du-hovna na polje narodnosti, temuč tudi prevažni vzroki terdivni . . . Ako pa ter-dimo, da mora katoliško duhovstvo v duhu keršanstva djansko vladati narodnost, ni-kakor ne mislimo, da bi njegovo vdele-ževanje pri narodnosti smelo biti na nos na glavo, nepremišljeno, brez vsega konca in kraja, temveč rečemo, da so v tem obziru po pameti in keršanskem razodenji tesne meje odkazane, kakor za vsakega rodoljuba sploh, tako še posebej za kato-liške duhovne . . III. Meje, kterih kato-liško duhovstvo zastran narodnosti nikdar prestopiti ne sme . . Ako katoliško du-hovstvo v teh mejah in po teh pravilih narodnosti obdeluje, si smé svesto biti, da dela v duhu keršanstva. Bog bo gotovo z njim, in kdo bo zoper njega! Podobno bo modremu možu, kteri je sozidal svojo hišo na skalo, in ploha se je ulila in prišle so vode in vetrovi so pihali in so se v tisto hišo vperli, in ni padla, zakaj vstavljena je bila na skalo (Mat. 7, 24. 25).

Vprašanja in odgovori.

Jeden in trideseto vprašanje.*) Tukaj je tri-razredna ljudska šola s poludnevnm poukom v vseh razredih.

*) V letniku 1890 smo odgovorili 15, v letniku 1891 tudi 15, skupaj torej 30 vprašanjem. Ured.

Slavni e. kr. okrajni šolski svet je doposlal dne 8. vinotoka 1891, št. 698, na vse tri- in štirirazredne ljudske šole nastopni odlok:

»Učiteljica mora poučevati vedno le prvi razred. Vsi drugi učitelji morajo alternirati in si ure v tednu jednako porazdeliti«.